

KOVÁCS LÁSZLÓ

BULÁNYI GYÖRGY EMLÉKTÁBLÁJÁNAK FELAVATÁSA

Barátaim!

Ünnepélyesen lelepleztük most ezt az emléktáblát Gyurka testvérünk és barátunk születésének 100. évfordulóján.

1) Nem tudom, hogy aki erre jár, és feltekint erre a táblára veszi-e a fáradságot, hogy kiderítse ki is volt ez a *Bulányi György*. Azon túl, hogy egy *piarista szerzetes tanár* és *katolikus teológus*, és egy *bokrot* ültetett itt valahol, fogja-e tudni ki volt *Ő* igazán?!

2) A *kommunista rezsim* tudta, hogy egy „államellenes összeesküvés vezetője” volt. Ezért kötélt általi halálra ítélte őt, és csak a véletlen műve, hogy a halálos ítélet életfogytiglani börtönre változott, amely közel tíz évig tartott.

3) A magyar katolikus *egyház hierarchiája* is tudta, hogy Bulányit (az Állam Egyházügyi Hivatal és az ÁVÓ-t kiszolgálva), eretneknek kell nyilvánítania. A Magyar Katolikus Püspöki Kar még a római apparátust is bevonta, és évtizedekre eltiltotta őt a nyilvános papi működéstől. Csak pár évvel a halála előtt szüntette meg a büntetést.

4) Azt, hogy ki volt Bulányi György, azt *mi a barátai* tudjuk igazán. És ha lesz független *történetírás*, majd a történelem szolgált nekik igazságot: Európa, sőt az egész világ előtt méltatva az ő igazi tevékenységét és jelentőségét a katolikus egyház életében.

5) Bulányi *katolikusnak* vallotta magát. *Teológus* volt, akinek munkássága annak a bizonyításáról szólt, hogy Isten maga a *SZERETET*.

A börtön évek után Jézus szavait elemezve azt is megfogalmazta, hogy miben áll ez a szeretet: az szeret, *aki ad* és nem vesz; az szeret, *aki szolgál*, és nem uralkodik; az szeret, *aki nem üt*, és nem üt vissza, hanem megbocsát.

Ilyen *Istent* és ilyen *egyházat* hirdetett az evangéliumok Jézusa; és ilyen egyházat és ilyen *társadalmat* akart Bulányi. A hatalmi egyházból és világból szeretetközösséget: *ISTEN ORSZÁGOT!*

6) Bulányinak már a *szándéka* is veszélyes volt, és forradalmi volt a *hang*, amit pengetett. De még veszélyesebb volt, hogy mindezt elkezdte *tettekre* váltani.

Kisközösségeket hozott létre, Jézus mintájára, és ezekből felépülő egyházat tervezett. A diktatúra idején a közösség tagjai még a börtönt is vállalva kezdték megtagadni a *katonaságot*, azon az alapon, hogy nem akarják kiképeztetni magukat gyilkosnak, hiszen Mózes már megfogalmazta a „*Ne ölj!*” parancsot, Jézus pedig az *ellenség szeretetére* biztatta barátait.

7) Csoda-e, ha a kettős: állami és egyházi üldözés ellenére sem tudtunk ellenállni a felismert Jézusi tanításnak. A vetés szárba szökken, ágakat hajtott és országos *Bokorrá* nőtt.

Csoda-e ha most itt vagyunk a *ház* előtt, melynek egyik szobájában élt és dolgozott Gyurka barátunk és testvérünk, és amely annyi élményt rejt mindnyájunk számára.

Csoda-e, ha emléket állítunk most neki?!

8) A 100 éves évfordulóra megjelent „*Önéletírás*” kötete. A könyv, *Arany János* egyik versének utolsó soraival végződik, és azzal az aggodalmas kérdéssel zárul, hogy „*a jövőendő nemzedék se kérdi, se tudja, nem is igen lesz rá gondja, hogy itt éltem s a tömegben én is lantot pengeték*” (*Honnan és hová?*).

--- Gyurka! Nagyon kiszárnánk Veled, ha a következő nemzedékeknek csak ezt a hideg *márványt* hagynánk örököül. Te maradandó „*művet*” akartál hagyni magad után, és a Te igazi műved az *élő Bokor*. Igaz, nem mindig lobog úgy, mint Mózes csipkebokra, és mi öregek már menetelünk a temető felé, de a jövőendő nemzedék hiszem, hogy nem felejtí „*lantod*” hangját, JÉZUSÉT, és élő közösségeik viszik tovább az ércnél és márványnál maradandóbb műved: a BOKROT.

Köszönjük!

BAJNOK DÁNIEL

EMLÉKTÁBLA-AVATÁS

(BULÁNYI 100)

2019. január 5. Budapest, XII. kerület, Városmajor utca 47/b.

Sokunk számára emlékekkel teli hely ez a ház. Nem itt találkoztam először Gyurka bácsival, de itt voltam nála először ifjúsági misén, tizenhárom évesen, valamikor 1995 kora tavaszán. A szobájában tartotta, ahová egy tucatnál többen nemigen lehetett beférni.

Emlékszem az első alkalom izalmára. Én voltam a legfiatalabb a körben, és a házi szabályok értelmében